

pèlle) boja lica, puti, kolorit; utisak od miješanja i upotrebe boje; (fig.) sjajnost, slikovitost stila; — *politico*, stranka, strančarsko, političko mišljenje; *senza* —, bezbojno; *veder tutto* — *di rosa*, vidjeti sve ružičasto (tko ima dobre nade i svakomu se povjerava): *i -i nazionali*, narodne boje, boje zastave; *non ha* —, blijed je; *mezzo* — (del vino rosso), rumenkasto vino; *ne ha fatte di tutti i -i*, počinio je sva moguća rdava djela; *gliene disse di tutt' i colori*, svega i svašta mu je opjevao, kazao; *si fece di tutti i -i*, zacrvlenio se i problijedio istodobno.

color-ire (*colorisco*, -sci; perf. *colorii*). *v. a.* (per causa fisica o morale) dati lijep izgled ružnoj stvari, kolorirati; (in pittura) obojiti, dati boju, kolorirati, obojiti crtež, iluminirati; (fig.) obojiti, bojiti; mastiti, omastiti; — *un racconto*, uljepšati jednu priču. || *irsi*, *v. r.* obojiti se, dobiti boju.

colorista (-sti). *m.* (pitt.) kolorist, slikar jak u bojama, koji slika lijepim, svježim bojama; (fig.) pisac kojega je stil sjajan, slikovit.

colorito, *ag.* (pitt. e lett.) sjajnost, slikovitost stila; (forza di colore, pitt.) preliivanje boje, jačina, sjaj boje, ton; (forza di colore, pitt.) jačina, sjaj boje; (del viso) brst, rumenilo, boja lica; — *sano*, zdravo lice; *di — bruno*, crno-namjast; *cangiar di —*, mijenjati se u licu. || *ag.* obojen, ofarban, rumen; koloriran.

coloritore, *m.* V. colorista.

coloro, *pron. pers. mpl. oni.*

colossale, *ag.* golem, gorostaslan, grdno velik, kolosalan; *in modo —*, golemo.

Colossèo, *m.* Kolosej (amfiteatar učinjen poput rimskog Koloseja).

colòsso, *m.* gorostas, div, džin, ispolin.

colpa, *f.* krivnja, krivica; nemar; uzrok; (lieve) laka krivina, manji nemar; (grave) teška krivina, krajnji nemar; (teol.) grijeh; *che — n' ho io?*, u čemu sam, zašto sam ja kriv?; *sconto le mie -e*, ispaštam svoje grijehe;

la — è tua, na tebi je krivnja; *non ci ho colpa*, nisam kriv; *ha dato la — a me*, mene je okrivio; *essere in —*, biti kriv; *non gliene faccio —*, ne krivim ga; (prov.) *che — ci ha la gatta se la massaia è matta*, čemu je mačka kriva, ako sluškinja nije oprezna (kada nastaju štete zbog nemarnosti onoga, koji ima da nadgleda); *attribuire a —*, upisati, ubrojiti (kômu) što u krivnju, u grijeh, svaliti na koga krivnju (radi čega).

colpabile, *ag.* colpevole.

colpabilità, *ag.* V. colpevolezza.

colpare, *v. a.* V. incolpare.

colpévole, *m.* krivac. || *ag.* kriv, kažnjiv; *dichiarare qd. —*, proglasiti nekoga krivcem; *ignoranza —*, krivično, kažnjivo neznanje; *rendersi — di qc.* skriviti, učiniti se krivcem.

colpevolezza, *f.* krivica, krivina, pogreška; krivičnost.

colpevolmente, *av.* kažnjivo; krivično.

colpire (*colpisco*, -sci; perf. *colpii*), *v. a.* udariti, udarati, lupiti, pogoditi, zadesiti; (uccelli, ecc.) gada; (fig.) učiniti utisak; (dog.) opteretiti (robu carinom); (di luce) padati na; — *d'esecuzione qc.* voditi ovrhu na što, zahvatiti što ovrhom; — *di divieto*, *d'interdizione*, zabraniti; — *di pena*, kazniti; — *di sequestro*, zaplijeniti; — *nel vivo* osjetljivo pogoditi nekoga. || *Sinon.*: *battere*, *bacchiare*, *abbacchiare*, *sbatacchiare*, *sciaguattare*, *sciabordare*, *colpeggiare*, *dare*, *picchiare*, *menare*, *zombare*.

colpo, *m.* udar, udarac; (urto) sudar; (offesa) povreda; napad, napadaj; (med.) kap, udar kapi, kljenut srca; (pennellata) potez kista; (secco) odsječan, oštar udar; (di cannone) topomet; (d'arma) hitac, pucanj; (conseguir l' intento) postići cilj; — *da traditore*, izdajnički udarac; *ricevere un —*, primiti udarac; *un — di vento*, iznenadan, nagao vjetar; *un — di mare*, pljusak vala, iznenadna bura; *dare un — decisivo*, zadati odlučan udar, napasti odlučno; *fare un cattivo —*, učiniti rdavo djelo; *un — di fortuna*, sretna prilika; *un — di*